

Resolució 541/2025, de 24 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 1667/2024

Administració reclamada: Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Informació reclamada: Actes d'inspecció i revisió periòdiques de les estacions de servei del Baix Llobregat.

Sentit de la resolució: Desestimació parcial i estimació parcial

Resum: Facilitant dades agregades i documents pseudononimitzats, s'aconsegueix que la persona reclamant vegi satisfet el seu dret d'accés a la informació pública, per tal de comprovar, si així ho desitja, que l'Administració competent està desenvolupant les seves facultats i competències d'acord amb el que estableix l'ordenament jurídic i, per tant, amb això s'afiança el coneixement de l'activitat pública, s'incentiva la participació ciutadana, es millora la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia de la rendició de comptes, i es facilita l'exigència de responsabilitats en la gestió pública. En aquest cas concret, com es pot veure, per assolir els objectius fixats a la LTAIPBG (art. 1.2), no és necessari ni proporcionat que el reclamant obtingui la informació reclamada en la seva integritat, especialment quan, amb l'accés total a aquesta informació, com s'ha destacat anteriorment, es podrien veure afectats els interessos econòmics i comercials de les empreses.

Paraules clau: Generalitat. Inspeccions. Actes. Límits. Tercers afectats. Reclamació contra desestimació. Límits. Interessos econòmics i comercials. Proporcionalitat.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 19 de desembre de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 1667/2024, presentada per una persona física, contra el Departament d'Empresa i Treball, de la Generalitat de Catalunya en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent.
2. El 17 d'octubre de 2024 el reclamant va presentar al Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya una sol·licitud d'accés d'informació pública que demanava: "Actas de inspección y revisión periódicas y obligatorias de todas las gasolineras de la comarca del Baix Llobregat, según dispone el Decreto 192/2023, de 7 de noviembre".
3. El 22 de novembre de 2024 el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica requereix una esmena al reclamant, al·legant que a la comarca del Baix Llobregat hi ha 134 gasolineres i que, per tant, la recerca d'informació comporta una tasca complexa de tramitació i anàlisi. Per aquest motiu, li sol·liciten que en concreti l'objecte i li requereixen que en el termini de 10 dies, els indiqui de quins municipis prefereix la informació i si es conformaria en saber els resultats de les inspeccions sense la necessitat d'accedir al document.

4. El 26 de novembre de 2024 la persona reclamant respon al requeriment del Departament reiterant el contingut de la sol·licitud objecte de la Reclamació.
5. El 2 de desembre de 2024 el Departament prorroga 15 dies naturals el termini per resoldre la sol·licitud d'acord amb el previst a l'article 33.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre.
6. El 16 de desembre de 2024 la Direcció general d'Energia resol desestimant la sol·licitud d'accés a informació pública al·legant que saber si les instal·lacions de les gasolineres compleixen i estan al dia de la normativa vigent, podria suposar un perjudici econòmic per les mateixes, atès que, podria comportar l'aplicació d'un expedient sancionador sobre els titulars de les mateixes.
7. El 17 de gener de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
8. El 21 de gener de 2025 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Empresa i Treball li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
9. El 27 de febrer de 2025 la GAIP rep l'informe del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica juntament amb l'expedient i el llistat amb les dades de contacte dels tercers afectats per l'objecte de la Reclamació. L'informe reitera els límits aplicats a la resolució de la Direcció general d'Energia, concretament el previstos en el article 21.1 f) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre i en el article 14.1 h) de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
10. El 28 de febrer de 2025 la GAIP trasllada l'informe a la persona reclamant i li atorga un termini de 3 dies hàbils perquè comunicui el que consideri pertinent, amb l'avertiment que si no ens comunica el contrari, entendrem que dona resposta a la sol·licitud d'informació pública, i finalitzarem el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació.
11. El 3 de març de 2025 la persona reclamant presenta al·legacions davant la Comissió reiterant la sol·licitud objecte de la Reclamació.
12. Entre el 13 de març i el 3 d'abril de 2025, la GAIP realitza els trasllats als tercers afectats amb la comunicació següent:

“Posem en el vostre coneixement que s'ha presentat la Reclamació 1667/2024 davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP), interposada contra la sol·licitud d'informació de 17 d'octubre de 2024, presentada al Departament de Territori,

Habitatge i Transició Ecològica de la Generalitat de Catalunya, amb l'objecte d'accedir a les actes d'inspecció i revisió periòdiques de totes les estacions de servei de la comarca del Baix Llobregat. Aquesta sol·licitud d'informació pública va ser desestimada. A la Reclamació 1667/2024 es qüestiona la Resolució esmentada i es reclama l'accés efectiu a la informació que es va sol·licitar. Us trametem adjunta la Reclamació. Com a tercera part afectada per la Reclamació i d'acord amb el que preveu l'article 34.1 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol, disposeu d'un termini de 10 dies per presentar les al·legacions o els documents que estimeu oportuns en defensa dels vostres drets o interessos”.

13. El 14 de març de 2025 la GAIP comunica al Departament i a la persona reclamant l'ampliació màxima del termini per resoldre d'acord amb l'article 34.1bis del Reglament de la Comissió i de conformitat amb el que estableix l'article 42.9 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
14. El 17 de març de 2025 l'empresa A presenta al·legacions davant la Comissió oposant-se al lliurament de la informació, posant de manifest que el lliurament de les actes d'inspecció i revisió periòdiques comporta un tasca complexa i una repercussió econòmica negativa, tan per l'administració com per les empreses afectades per l'objecte de la Reclamació. A més, considera que la sol·licitud és abusiva.
15. El 17 de març de 2025 l'empresa B presenta al·legacions davant la Comissió oposant-se al lliurament de la informació, posant de manifest que el lliurament de la informació pot suposar un perjudici pels seus interessos comercials i econòmics. Fonamenten les al·legacions d'acord amb la Llei 1/2019, de 20 de febrer, de Secrets Empresarials.
16. El 19 de març de 2025 l'empresa C presenta al·legacions davant la Comissió oposant-se al lliurament de la informació, posant de manifest que el lliurament de la informació pot suposar un perjudici pels seus interessos comercials i econòmics i de secret professional i industrial.
17. El 28 de març de 2025 l'empresa D presenta al·legacions davant la Comissió oposant-se al lliurament de la informació, posant de manifest el lliurament de la informació els hi suposaria un perjudici als seus interessos comercials i econòmics d'acord amb els articles 21.1 f) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre i 14.1 h) de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen

el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la desestimació parcial de la Reclamació

En el cas que ens ocupa, aquesta Comissió comparteix parcialment els arguments que el Departament reclamat fa servir per desestimar la reclamació, en els aspectes que s'indiquen amb més concreció més endavant.

En el seu posicionament, el Departament conclou el següent: *"(...) el artículo 18.1 de la Ley 19/2014, de 29 de diciembre, reconoce el derecho de todas las personas de acceder a la información pública, a título individual o en nombre y representación de cualquier persona jurídica legalmente constituida. De conformidad con el artículo 20.1 de la Ley 19/2014, de 29 de diciembre, el derecho de acceso a la información pública sólo puede ser denegado o restringido por las causas expresamente establecidas por las leyes.*

El artículo 2 b) de la Ley 19/2014, de 29 de diciembre, establece que es información pública tanto la información elaborada por la Administración, como la que ésta tiene en su poder como consecuencia de su actividad o del ejercicio de sus funciones, incluida la información que le suministran a los demás sujetos obligados de acuerdo con lo que establece la propia Ley 19/2014, de 29 de diciembre. En el supuesto que nos ocupa, el Real Decreto 706/2017, de 7 de julio, por el que se aprueba la instrucción técnica complementaria MI-IP 04 "Instalaciones para suministro a vehículos" y se regulan determinados aspectos de la reglamentación de instalaciones petrolíferas, prevé que "Del resultado de la inspección se levantará un acta en triplicado ejemplar, la cual será suscrita por el organismo de control actuante, invitando al titular o representante autorizado por este a firmarla, pudiendo efectuar alegaciones en ese momento, quedando un ejemplar en poder del titular, otro en poder del técnico inspector y el tercero será remitido al órgano competente de la Comunidad Autónoma para unirlo al expediente que figure en sus archivos a los efectos que procedan".

Por lo tanto, se desprende que la normativa sectorial aplicable establece que las actas de inspección de las estaciones de servicio deben ser remitidas por los titulares de las instalaciones al órgano competente de la Comunidad Autónoma a los efectos que este ejerza sus competencias.

11. En la reclamación presentada por la persona solicitante del acceso no se aportan nuevos argumentos sino que se limita a reiterar la petición efectuada inicialmente.

Como ya se expuso en la resolución dictada, el supuesto que nos ocupa, guarda similitud con otros supuestos en los cuales se ha solicitado también de forma genérica copia de las actas de inspección de los centros transformadores de energía eléctrica, por lo que resulta aplicable la jurisprudencia fijada por el Tribunal Superior de Justicia de Catalunya.

En este sentido, por su similitud con el caso objeto de análisis debemos remitirnos a la Sentencia de fecha 29 de mayo de 2024 de la Sección Quinta, de la Sala de lo Contencioso-Administrativo, del Tribunal Superior de Justicia de Catalunya, recaída sobre el recurso ordinario 50/2022, en la cual se argumenta lo siguiente: "Expuesto lo anterior, y descendiendo al caso particular, debe subrayarse que el acceso a todas las actas de inspección en los términos solicitados: 1. Permite acceder al contenido que ha de permitir en líneas generales seguir en su caso con el expediente sancionador, dado que su contenido es el que identifica el hecho a sancionar y la normativa de aplicación al mismo.

2. De tal manera que siendo evidente que la actividad de la Administración se halla sujeta a la Ley de Transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno, este acceso a la actuación pública, que no se puede negar, cuando afecta a datos de particulares, ha de cohonestarse con los intereses comerciales y económicos de estos terceros de tal forma que la información ha de girar en torno a estos principios de actuación de la Administración, en relación a quien puede solicitar la información, pero sin olvidar los legítimos intereses de terceros, lo que en el caso concreto aquí suscitado, en los términos de generalidad y con el contenido solicitado, no se ha producido".

Igualmente, procede citar la sentencia de fecha 25 de junio de 2024 de la sección quinta, de la Sala de lo Contencioso-Administrativo, del Tribunal Superior de Justicia de Catalunya, recaída sobre el recurso ordinario 110/2022, en la cual se argumenta lo siguiente: "Sobre la segunda cuestión, relativa a la copia solicitada de las actas de infracción de los últimos tres años es importante reseñar que se ha producido una evolución en esta Sala y Sección desde la sentencia dictada a fecha 7 de junio de 2023 que desestimó el recurso contra aquella resolución de la GAIP 728/2020, si bien en ésta la copia estaba limitada a la última de las actas de inspección de cada uno de los transformadores, hasta las cuatro sentencias recientes dictadas en los autos 64/2022, 261/2021, 111/2020, y 50/2022, que han modulado la cuestión en los términos que allí se señalan de tal forma que no cabe en los términos amplios en que ha sido solicitada la información dar copia de las actas de inspección extendidas por el órgano competente en materia de energía durante el último trienio relativas a centros transformadores ubicados en el municipio". Aplicando esta jurisprudencia al supuesto que nos ocupa, se desprende que obtener copia de todas las actas de inspección de todas las gasolineras existentes en la comarca del Baix Llobregat, aunque forme parte de la actividad de la Administración que se halla sujeta a la Ley 19/2014, de 29 de diciembre, ha de cohonestarse con los intereses comerciales y económicos de los terceros.

El límite de acceso a la información pública consistente en la afectación a los intereses comerciales y económicos de los terceros se encuentra previsto en el artículo 21.1 f) de la Ley

19/2014, de 29 de diciembre y en el artículo 14.1 h) de la Ley estatal 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno. Asimismo, el artículo 69.6 del Decreto 8/2021, de 9 de febrero, sobre la transparencia y el derecho de acceso a la información pública, prevé que "se entiende que el acceso a la información pública puede perjudicar los derechos privados legítimos cuando, entre otros casos, comporte un daño para los intereses económicos o comerciales legítimos, de tal modo que afecte a la libertad de empresa o la competencia leal entre las empresas con motivo del valor estratégico especial de la información de forma preva/ente al acceso a la información pública".

En el supuesto que nos ocupa, debe partirse de la base que el contenido de las actas de inspección refleja si la instalación da adecuado cumplimiento al conjunto de exigencias técnicas y de seguridad previstas por la normativa sectorial ya citada y, por tanto, su contenido podría permitir, en su caso, la tramitación de un expediente sancionador al titular de la instalación, lo cual podría comportar un daño para los intereses económicos y comerciales afectando a la competencia existente entre las empresas que desarrollan el mismo tipo de actividad en la comarca del Baix Llobregat, sin que por parte del solicitante haya quedado acreditada la concurrencia de un interés superior teniendo en cuenta la generalidad de su petición, tanto de su petición inicial, como de su respuesta al requerimiento de concreción efectuado. En consecuencia, efectuada la correspondiente ponderación de los intereses concurrentes, se informa en el sentido de desestimar la reclamación presentada".

De tota aquesta argumentació, la GAIP coincideix a resoldre, en primer lloc, que la persona reclamant no ha manifestat ni acreditat l'existència de cap interès privat o públic superior que justifiqui l'accés a la informació sol·licitada, informació que ningú nega que sigui informació pública, de conformitat amb l'article 2 de la LTAIPBG.

Certament, la persona reclamant no està obligada a informar ni a manifestar quin és l'interès privat o públic que defensa o ostenta quan exerceix el seu dret d'accés a la informació pública, ja que la llei no l'obliga a fer-ho, ni tampoc se'l pot forçar en cap cas a fer-ho. Ara bé, en absència d'aquesta motivació, ni l'administració reclamada ni l'òrgan garant no disposen aleshores de cap element que els permeti fer una ponderació en aquest sentit. Això implica que, un cop determinat que allò a què es pretén accedir és informació pública, i que la persona reclamant no ha manifestat l'existència d'un interès superior que justifiqui la revelació de la informació, cal tenir en compte, tot seguit, l'afectació als interessos de les terceres persones que podrien veure's afectades per la revelació de la informació sol·licitada.

En segon lloc, cal destacar que els interessos dels tercers afectats per la sol·licitud d'accés a la informació, en primer lloc, i posteriorment per la reclamació, són de caràcter econòmic i comercial, i s'articulen amb els límits al dret d'accés a la informació pública vigents en el nostre ordenament jurídic, és a dir, a la LTAIPBG i a la norma bàsica estatal aplicable (articles 21 i 14, respectivament). En aquest sentit, allò que manifesta el Departament reclamat, i que també defensen els tercers que han intervingut en aquest procediment de reclamació, és que la revelació de la informació sol·licitada causaria un perjudici real i concret als interessos econòmics i

comercials de les empreses afectades, ja que es tracta d'informació que conté dades relatives a la gestió empresarial de les benzineres i de les seves instal·lacions, la divulgació de la qual impactaria en la seva reputació i, en conseqüència, tindria una afectació sobre la seva posició en el mercat i també sobre la competència entre empreses, i tot això, reiterem-ho, sense que la persona reclamant hagi al·legat cap interès superior que justifiqui l'accés a una informació que, tot i ser pública pel fet d'estar en mans d'una administració, atès que deriva de l'exercici de les seves competències, el nostre ordenament jurídic no obliga a difondre-la activament.

En tercer lloc, cal tenir en compte, tanmateix, que és ben sabut que, amb caràcter general, el fet que es pugui produir un perjudici que podria constituir un límit a l'accés a la informació no implica necessàriament que aquest accés hagi de ser restringit o limitat, ja que els efectes limitadors no són automàtics, sinó que requereixen una ponderació de tots els drets o interessos en joc. El dret d'accés a la informació només pot ser limitat per les causes taxades establertes per la llei, les quals han d'interpretar-se de manera restrictiva. És pacífic, perquè així ho exigeix la norma, i, també ho recull la doctrina i la jurisprudència, afirmar que la resolució que limiti el dret d'accés a la informació ha de motivar suficientment la raó per la qual, en el cas concret, s'aprecia el perjudici efectiu per a l'interès prevalgui en qüestió (test del dany o perjudici), i alhora ha de ponderar aquest eventual perjudici tenint en compte la possible concurrència d'un interès públic o privat que, malgrat aquests efectes lesius, pugui justificar el dret d'accés.

És pertinent en aquest punt determinar, per tal de resoldre aquest cas concret, que el perjudici derivat de la divulgació de la informació reclamada és de tipus reputacional. És a dir, amb la divulgació de la informació es veuria afectada la reputació d'aquestes empreses, ja que del contingut de les actes d'inspecció es podria despendre informació —per exemple, una eventual comissió d'infraccions o la constatació de determinades pràctiques— que serien elements necessaris per incoar, si escau, expedients sancionadors. S'al·lega, a més, que la revelació d'aquesta informació al públic podria afectar la lliure competència en el mercat.

Així doncs, en el cas concret que ara ens ocupa, atenent les seves circumstàncies fàctiques i ponderant els interessos concurrents, tenint en compte que el dret d'accés a la informació pública no és un dret fonamental, ni tampoc un dret de caràcter absolut, aquesta Comissió no pot sinó desestimar la pretensió d'accedir íntegrament a les "Actes d'inspecció i revisió periòdiques i obligatòries de totes les benzineres de la comarca del Baix Llobregat, segons disposa el Decret 192/2023, de 7 de novembre", a la llum de la recent doctrina jurisprudencial del TSJCat.

És a dir, aquesta Comissió considera que, en aquest supòsit específic, accedir a la totalitat de la informació reclamada comportaria un perjudici reputacional cert i real per a les empreses afectades, i, per tant, es veurien afectats els seus interessos econòmics i comercials i la seva posició al mercat, sense que amb això s'assoleixi la satisfacció d'un interès públic o privat superior.

Recordem en aquest punt, a més, que la finalitat de la Llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), d'acord amb el que disposa el seu article 1.2, (...) "és establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats,

fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública". Si això és així, la pretensió de la persona reclamant resulta del tot innecessària i desproporcionada per a aquesta finalitat, com veurem en el següent fonament jurídic.

3. Sobre la estimació parcial de la Reclamació

Malgrat tot el que s'ha argumentat fins ara, i atès que els límits al dret d'accés a la informació pública s'han d'aplicar de manera proporcional (article 22 de la LTAIPBG), i que s'han d'acordar aquelles mesures que comportin una restricció menor del dret d'accés, en el cas que ens ocupa, l'Administració ha de subministrar determinada informació per satisfer adequadament el dret d'accés a la informació pública del reclamant.

Per a això, però, i abans de res, cal determinar concretament quin és l'objecte de la sol·licitud d'accés a la informació pública, ja que allò que s'hi formula manca notablement de concreció temporal. Literalment es reclamen les "Actas de inspección y revisión periódicas y obligatorias de todas las gasolineras de la comarca del Baix Llobregat, según dispone el Decreto 192/2023, de 7 de noviembre". Del contingut literal de la SAIP es pot concloure lògicament que —atès que el reclamant cita una norma jurídica aprovada al novembre de 2023— el *petitum* fa referència a totes aquelles actes d'inspecció i revisió periòdiques i obligatòries de totes les estacions de servei de la comarca del Baix Llobregat datades des de l'entrada en vigor d'aquesta norma fins a la data de registre de la SAIP, atès que les SAIP només poden tenir per objecte informació ja existent.

Un cop delimitat l'abast temporal de la sol·licitud i atenent a una aplicació restrictiva i proporcional dels límits al dret d'accés a la informació, es pot facilitar al reclamant determinada informació que permeti assolir la finalitat de la LTAIPBG, de conformitat amb el que estableix l'article 1.2 esmentat anteriorment, sense perjudicar els interessos econòmics i comercials de les empreses afectades per l'accés. En primer lloc, l'òrgan competent pot facilitar la dada agregada relativa a quantes actes d'inspecció datades entre l'entrada en vigor de la norma i el registre de la SAIP es troben en el seu poder.

En segon lloc, es pot informar el reclamant, també de manera agregada, de quantes infraccions molt greus, greus o lleus s'han detectat entre l'entrada en vigor d'aquesta norma i el registre de la SAIP.

En tercer lloc, també de manera agregada, se li pot facilitar la dada relativa a quantes sancions s'han imposat com a resultat de la redacció d'aquestes actes, igualment datades entre l'entrada en vigor d'aquesta norma i el registre de la SAIP.

Finalment, fins i tot se li poden facilitar els documents reclamats de manera pseudoanonimitzada, sense que hi consti cap dada que permeti identificar o reidentificar les empreses afectades.

D'aquesta manera, facilitant aquestes dades i aquests documents pseudoanonimitzats, s'aconsegueix que la persona reclamant vegi satisfet el seu dret d'accés a la informació pública, per comprovar, si així ho desitja, que l'Administració competent està exercint les seves funcions i competències d'acord amb el que estableix l'ordenament jurídic. Per tant, amb el lliurament d'aquesta informació, s'afavoreix el coneixement de l'activitat pública, s'incentiva la participació ciutadana, es millora la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa, i es garanteix la rendició de comptes i la possibilitat d'exigir responsabilitats en la gestió pública.

En aquest cas concret, com podem veure, per assolir aquests objectius fixats a la LTAIPBG (art. 1.2), no és necessari ni proporcionat que el reclamant obtingui la informació inicialment reclamada en la seva integritat, especialment quan, com s'ha assenyalat anteriorment, l'accés íntegre a aquesta informació afectaria els interessos econòmics i comercials de les empreses esmentades anteriorment.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 24 d'abril de 2025, resol per unanimitat:

1. Desestimar parcialment la Reclamació 1667/2024, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Estimar parcialment la Reclamació 1667/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
3. Requerir a al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 2 dins del termini màxim de vuit mesos.
4. Requerir al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1667/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.